NORAKSTS
Lieta Nr.A42483807
A2504-08/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 17.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Suipe

piedaloties pieteicējam *E.S.* un viņa pārstāvim *J.A.* un
atbildētāja – Jelgavas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Jelgavas domes pārstāvei Airai Krastiņai

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *E.S.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikumā par Jelgavas domes (turpmāk – arī atbildētājs) 2007.gada 22.marta lēmuma Nr.4/20 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un cita satura administratīvā akta izdošanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2006.gada 15.novembrī Jelgavas domes Dzīvokļu komisija ar lēmumu Nr.22/7.6 atteica anulēt deklarēto dzīvesvietu *I.V.* un *F.V.*

Pieteicējs 2006.gada 15.novembra lēmumu apstrīdēja.

2007.gada 17.janvārī Jelgavas domes Dzīvokļu komisija pieņēma lēmumu Nr.2/3, ar kuru atkārtoti nolēma atteikt anulēt deklarēto dzīvesvietu *I.V.* un *F.V.* Kungu ielā 4-6, Jelgavā.

Pieteicējs atkārtoti iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu.

2007.gada 22.martā Jelgavas dome pieņēma pārsūdzēto lēmumu.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] 2006.gada 17.oktobrī pieteicējs lūdza anulēt deklarēto dzīvesvietu *I.V.* un *F.V.* viņam piederošā īpašumā Kungu ielā 4-6, Jelgavā, jo dzīvesvieta deklarēta bez īpašnieka vai tā pilnvarotās personas piekrišanas.

2006.gada 11.decembrī pieteicējs apstrīdēja 2006.gada 15.novembrī Jelgavas domes Dzīvokļu komisijas pieņemto lēmumu Nr.22/7.6, ar kuru atteikts anulēt deklarēto dzīvesvietu *I.V.* un *F.V.*

[1.2] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta 2.punkts noteic, ka personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā īpašumā, ja attiecībā uz to šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi ar īres līgumu vai citu likumisku pamatu.

Kā izriet no Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punkta, ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē, ja attiecīgai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pants noteic, ka jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi. Saskaņā ar šā likuma 50.pantu dzīvojamās telpas īres attiecību strīdi tiek risināti tiesā.

Konkrētajā lietā nekustamais īpašums Kungu ielā 4, Jelgavā, pieder pieteicējam saskaņā ar Jelgavas domes lēmumu par denacionalizāciju.

No pieraksta iesniegumiem konstatējams, ka *I.V.* 1989.gada 6.janvārī pierakstījusies kā dzīvokļa īrniece uz laiku līdz 1990.gada 1.janvārim. Ar Jelgavas pilsētas Tautas deputātu padomes 1990.gada 9.februāra *I.V.* dzīvoklī ierakstīta pastāvīgi. *F.V.* 1992.gada 26.jūnijā pierakstīts kā ģimenes loceklis.

Atbildētāja rīcībā nav ziņu, ka *I.V.* ar ģimeni būtu izrakstīta no minētās adreses vai zaudējusi dzīvojamās telpas lietošanas tiesības, kā arī nav iesniegts neviens iesniegums no *I.V.*, kas apliecinātu, ka viņa būtu zaudējusi īres tiesības.

Ņemot vērā minēto, nav zudis *I.V. un F.V.* tiesiskais pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietas adresē. Strīds par īres attiecību esamību risināms civiltiesiskajā kārtībā.

[2] 2007.gada 23.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums. Pieteikumā norādīts, ka pārsūdzētais lēmums atceļams saskaņā ar turpmāk norādīto.

[2.1] Pieteicējs apstrīdēja 2006.gada 15.novembra lēmumu Jelgavas domē, bet to atkārtoti izskatīja Jelgavas domes Dzīvokļu komisija. Tādējādi, nav ievēroti Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) principi.

[2.2] Pārsūdzētajā lēmumā nav ņemts vērā apstāklis, ka ne *I.V. un F.V.* nedzīvo Kungu ielā 4-6, Jelgavā. Minētās personas dzīvoklī nedzīvo vismaz kopš 1997.gada 14.aprīļa, nav arī vēlējušās noslēgt īres līgumu.

Kā izriet no Jelgavas domes rīcībā esošās informācijas, minētās personas nav arī sastopamas deklarētajā dzīvesvietā. Viņu faktiskā dzīvesvieta nav zināma.

Tādējādi, secināms, ka *I.V. un F.V.* dzīvesvietas deklarēšanas neapliecina Dzīvesvietas deklarēšanas likumā noteikto mērķi – viņi nav sasniedzami attiecībās ar valsti un pašvaldību.

[2.3] *I.V. un F.V.* nav tiesiska pamata dzīvot minētajā adresē, jo viņi nav ne īpašnieki, ne arī noslēgts īres līgums.

Nav pamatota atbildētāja atsauce, ka īres tiesiskās attiecības rada 1990.gada pieraksts. Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta

otro daļu šāds pamats ir vienīgi noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums. Fakts, ka *I.V. un F.V.* ir pieraksts, būtu būtisks, ja viņi dzīvoklī faktiski dzīvotu, bet īres līgums nebūtu noslēgts, jo pastāvētu strīds par īres līguma nosacījumiem. Šādā gadījumā arī domstarpības būtu risināmas tiesā.

Lietā faktiski nekāda strīda par īres tiesiskajām attiecībām nepastāv, jo nav īres tiesisko attiecību. *I.V. un F.V.* nav maksājuši par telpu lietošanu, nav izteikuši gribu noslēgt īres līgumu.

Ņemot vērā minēto, *I.V. un F.V.* nevar uzskatīt par īrniekiem. Dzīvokļa īpašnieks nevar ar varu uzspiest, lai minētās personas dzīvotu viņam piederošajā dzīvoklī.

[2.4] *I.V. un F.V.* dzīvesvieta Kungu ielā 4-6, Jelgavā, deklarēta, piemērojot Dzīvesvietas deklarēšanas likuma pārejas noteikumu 1.punktu. Minētais neļauj secināt, ka atbildētājs ir saņēmis *I.V. un F.V.* aizpildītas deklarācijas.

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 11.panta pirmo daļu Jelgavas domes pienākums ir pārbaudīt deklarēto ziņu patiesumu, ja saņemts attiecīgs iesniegums. Jelgavas dome šādu pārbaudi nav veikusi.

[3] 2007.gada 24.maijā saņemti atbildētāja paskaidrojumi. Paskaidrojumos atbildētājs tiesai norāda, ka neatzīst pieteikumā norādīto pamatojoties uz tālāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmo daļu - ziņas par deklarēto dzīvesvietu iestāde anulē, ja:

1) dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai dzīvesvietas deklarētajā vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarota persona, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas;

2) attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Tādējādi, minētā tiesību norma sniedz izsmeļošu gadījumu skaitu, kad deklarētā dzīvesvieta anulējama.

Dzīvesvietas deklarēšanas likuma pārejas noteikumu 1.punkts noteic, ka atzīme, kas par personas reģistrāciju dzīvesvietā līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarīta Latvijas pilsoņa pasē, Latvijas nepilsoņa pasē, bezvalstnieka personu apliecinošā dokumentā, bēgļa personu apliecinošā dokumentā vai citā Latvijā derīgā personu apliecinošā dokumentā un reģistrēta Iedzīvotāju reģistrā, uzskatāma par dzīvesvietas pirmreizējo deklarāciju līdz laikam, kad persona deklarē citu dzīvesvietu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Ministru Padomes 1993.gada 12.februāra lēmuma Nr.76 „Iedzīvotāju pierakstīšanas un izrakstīšanas noteikumi" (zaudējis spēku 2002.gada 1.februāra) 2.punkts noteica, ka visām personām, kuras dzīvo

Latvijas Republikā vai ierodas no citām valstīm uz laiku, ilgāku par trīs mēnešiem, obligāti jāpierakstās dzīvesvietā.

Kā norādīts tiesību teorijā, pieraksts nozīmē, ka tiek prezumēts personas tiesiskais pamats lietot konkrētas dzīvojamās telpas, vienlaicīgi atzīstot par ziņu iekļaušanu par personas deklarēto dzīvesvietu (skat. *R.K.*. Par dzīvojamo telpu īri. Likums par komentāriem.-Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2006.-43.lpp.).

Konkrētajā lietā *I.V. un F.V.* dzīvesvieta deklarēta līdz Dzīvesvietas deklarēšanas likuma spēkā stāšanās brīdim un atzīme, kas izdarīta par reģistrāciju dzīvesvietā un reģistrēta Iedzīvotāju reģistrā, uzskatāma par dzīvesvietas pirmreizējo deklarāciju saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma pārejas noteikumu 1.punktu.

[3.2] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.pants neparedz ziņu anulēšanu, ja persona nav sniegusi informāciju par savu faktisko dzīvesvietu.

Tādējādi, ja personas dzīvesvieta deklarēta, piemērojot Dzīvesvietas deklarēšanas likuma pārejas noteikumu 1.punktu, ziņas par deklarēto dzīvesvietu nevar anulēt saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.pantu.

[3.3] Pieteicējs nav iesniedzis Jelgavas domē nekādus dokumentus, kas būtu pamatojums *I.V. un F.V.* deklarētās dzīvesvietas anulēšanai. Proti, vai nu vispārējās jurisdikcijas tiesas spriedums (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā SKA-311/2006 13.punktu), vai vienošanās ar *I.V. un F.V.* par dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja prasījumu saskaņā ar pieteikumā minēto.

Atbildētāja pārstāve noraidīja pieteikumu pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos minēto argumentāciju.

Trešās personas *I.V. un F.V.* uz tiesas sēdi nebija ieradušies un par neierašanās iemesliem netika ziņojuši.

Motīvu daļa

[5] Ņemot vērā lietā esošos dokumentus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[6.1] Saskaņā ar Jelgavas zonālā valsts arhīva izrakstu ar Jelgavas pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas 1990.gada 9.feburāra lēmumu *I.V.* noformēts pastāvīgais pieraksts Karavīru ielā 4-6, ģimenē trīs cilvēki no 1988.gada (lietas 23.lapa).

[6.2] 1991.gada 2.jūnijā dzīvoklī Jelgavā, Kungu ielā 4-6 pierakstīts *F.V.* kā ģimenes loceklis (lietas 24.lapa).

[6.3] 2006.gada 20.decembrī Jelgavas pašvaldības administrācija veica *I.V. un F.V.* deklarētās dzīvesvietas pārbaudi (lietas 25.lapa).

Uz Jelgavas domes 2006.gada 20.decembra vēstuli *I.V. un F.V.* nav atsaukušies.

[7] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētājs, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, pamatoti secināja, ka nav anulējama *I.V. un F.V.* deklarētā dzīvesvietu Jelgavā, Kungu ielā 4-6.

[8] Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē, ja attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Kā izriet no minētā likuma 3.panta otrās daļas, personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, ja tai pieder šis nekustamais īpašums, attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums vai šā īpašuma lietošanas tiesības tā ir ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

No minētā izriet, ka dzīvesvietas deklarēšanas tiesības ir personām, kurām ir attiecīgs tiesisks pamats dzīvot attiecīgajā nekustamajā īpašumā. Tiesiskais pamats ir, ja persona ir attiecīgā nekustamā īpašuma īpašnieks, kā arī, ja personai ir kāds līgumisks pamats, vai persona ir ieguvusi lietošanas tiesības uz radniecības pamata, kā arī cita likumiska pamata.

Konkrētajā lietā dzīvoklis Jelgavā, Kungu ielā 4-6 pieder pieteicējam.

I.V. un F.V. ir pierakstīti minētajā dzīvoklī (skat.[6.1], [6.2]). Kā norāda pieteicējs, ne *I.V. un F.V.* faktiski minēto dzīvokli nelieto. *I.V. un F.V.* nav arī sastopami minētajā adresē.

Tādējādi, tiesai jāvērtē, vai atbildētājs pamatoti uzskata, ka *I.V. un F.V.* deklarētā dzīvesvieta pieteicējam piederošajā dzīvoklī ir tiesiska.

[9] Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 11.februāra noteikumu Nr.72 „Kārtība, kādā anulējamas ziņas par deklarēto dzīvesvietu" 2.punktu iestāde personas deklarācijā sniegtās ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē, pamatojoties uz iestādes rīcībā esošajiem dokumentiem, pēc šo ziņu pārbaudes normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un motivēta lēmuma pieņemšanas par deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanu.

Saskaņā ar minēto noteikumu 3.punktu līdz lēmuma pieņemšanai personai ir tiesības iesniegt dokumentus, kas apliecina citu tiesisko pamatu dzīvot deklarētajā dzīvesvietā. Ja persona, pamatojoties uz

minētajiem dokumentiem, vēlreiz iesniedz dzīvesvietas deklarāciju, iestāde neanulē ziņas par deklarēto dzīvesvietu.

Savukārt, minēto noteikumu 4.punkts noteic, ja, pārbaudot ziņas par deklarēto dzīvesvietu, iestāde konstatē, ka deklarācijas iesniegšanas laikā personai nebija deklarācijā norādītā tiesiskā pamata apmesties uz dzīvi deklarētajā dzīvesvietā, ziņas par deklarēto dzīvesvietu anulē ar deklarācijas iesniegšanas datumu.

No minētā izriet, ka, pieņemot lēmumu par deklarētās dzīvesvietas anulēšanu, iestāde pārbauda ne tikai tās rīcībā esošos dokumentus, bet arī personai ir tiesības iesniegt attiecīgus pierādījumus. Personai ir tiesības vēlreiz iesniegt dzīvesvietas deklarāciju. Tiesības anulēt deklarētu dzīvesvietu ir tikai gadījumā, ja tiek konstatēts, ka personai nav tiesību apmesties noteiktajā dzīvesvietā. Proti, neatkarīgi no tā, vai persona iesniedz vai neiesniedz apliecinājumu par tās tiesībām deklarēt dzīvesvietu attiecīgajā adresē, iestāde nevar pieņemt lēmumu par deklarētās dzīvesvietas anulēšanu, ja saskaņā ar iestādes rīcībā esošajām ziņām personai ir tiesiskais pamats deklarēt dzīvesvietu attiecīgajā adresē.

Konkrētajā lietā uz deklarēto dzīvesvietu atbildētājs *I.V. un F.V.* nosūtīja informāciju par tiesībām iesniegt tiesisko pamatu apliecinošus dokumentus, kā arī sniegt paskaidrojumus (lietas 25.lapa).

Kā izriet no lietas materiāliem, uz nosūtīto aicinājumu *I.V. un F.V.* neatsaucās (lietas 28., 29.lapa). Atbildētājs pieņēma lēmumu, pamatojoties uz tā rīcībā esošajām ziņām. Proti, saskaņā ar arhīva izziņu *I.V. un F.V.* ir pieraksts Kungu ielā 4-6 (skat.[6.1], [6.2]).

Tādējādi, tiesa secina, ka atbildētājs veica visas procesuālās darbības, lai noskaidrotu, vai *I.V. un F.V.* ir dzīvesvietas deklarēšanas tiesiskais pamats.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka *I.V. un F.V.* neatsaucās uz atbildētāja aicinājumu apliecināt dzīvesvietas deklarēšanas tiesisko pamatu, nenozīmē, ka Jelgavas pilsētas domei radās tiesības anulēt viņu deklarēto dzīvesvietu. Atbildētājam lēmums par deklarētās dzīvesvietas anulēšanu jāpieņem saskaņā ar tā rīcībā esošajiem dokumentiem, ja no tiem izriet, ka personai ir tiesības deklarēt dzīvesvietu.

Līdz ar to, tiesai jāvērtē, vai Jelgavas dome, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, pamatoti atteica anulēt deklarēto dzīvesvietu *I.V. un F.V.* saskaņā ar tās rīcībā esošajām ziņām.

[10] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma pārejas noteikumu 1.punkts noteic, ka atzīme, kas par personas reģistrāciju dzīvesvietā līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarīta Latvijas pilsoņa pasē, Latvijas nepilsoņa pasē, bezvalstnieka personu apliecinošā dokumentā, bēgļa personu apliecinošā dokumentā vai citā Latvijā derīgā personu apliecinošā dokumentā un reģistrēta Iedzīvotāju reģistrā, uzskatāma par dzīvesvietas

pirmreizējo deklarāciju līdz laikam, kad persona deklarē citu dzīvesvietu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Ministru Padomes 1993.gada 12.februāra lēmuma Nr.76 „Iedzīvotāju pierakstīšanas un izrakstīšanas noteikumi" (zaudējis spēku no 2002.gada 1.februāra) 2.punkts noteica, ka visām personām, kuras dzīvo Latvijas Republikā vai ierodas no citām valstīm uz laiku, ilgāku par trīs mēnešiem, obligāti jāpierakstās dzīvesvietā.

No minētā izriet, ka līdz Dzīvesvietas deklarēšanas likuma spēkā stāšanās brīdim, visām personām, kuras dzīvoja Latvijas Republikā vai ieradās uz laiku ilgāku par trīs mēnešiem, bija obligāti jāpierakstās dzīvesvietā. Šāds pieraksts uzskatāms par dzīvesvietas pirmreizējo deklarāciju līdz laikam, kad persona deklarē citu dzīvesvietu.

Konkrētajā lietā saskaņā ar Jelgavas domes rīcībā esošo informāciju *I.V.* noformēts pastāvīgais pieraksts ar Jelgavas pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmumu (lietas 23.lapa). Savukārt, *F.V.* pierakstīts kā ģimenes loceklis (lietas 24.lapa).

No lietas materiāliem neizriet, ka *I.V. un F.V.* būtu deklarējuši citu dzīvesvietu.

No minētā tiesa secina, ka *I.V. un F.V.* pieraksts pieteicējam piederošajā dzīvoklī uzskatāms par pirmreizējo deklarāciju līdz brīdim, kamēr viņi iesniegs jaunu deklarāciju par citas dzīvesvietas deklarēšanu. Proti, tiesiskais pamats *I.V. un F.V.* deklarēt dzīvesvietu minētajā dzīvoklī rodas uz likumiska pamata – pieraksts atzīstams kā sākotnējā dzīvesvietas deklarēšana.

Ņemot vērā minēto, ar pārsūdzēto lēmumu pamatoti atteikts anulēt *I.V. un F.V.* deklarēto dzīvesvietu Jelgavā, Kungu ielā 4-6.

[11] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta piektajā daļā ietverto labas pārvaldības principu iestāde taisnīgas procedūras īsteno saprātīgā laikā un kā arī ievēro citus noteikumus, kuru mērķis ir panākt, lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses.

APL 187.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka, iesniedzot pieteikumu tiesā, pieteikumam jāpievieno dokumentus, kas apliecina lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtības ievērošanu, ja tāda noteikta likumā.

Saskaņā ar APL 278.panta 1.punktu tiesas pienākums ir atstāt pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Kā norādīts tiesību teorijā, apstrīdēšanas stadijas mērķi ir valsts pārvaldes iestādei dot iespēju viena pārvaldes procesa ietvaros novērst kļūdas, ja tādas pieļāvusi zemāka iestāde. Savukārt, viens no priekšnoteikumiem pieteikuma iesniegšanai tiesā ir tas, ka persona ir ievērojusi lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

No minētā izriet, ka pieteicēja pienākums ir iziet apstrīdēšanas stadiju iestādē, lai varētu vērsties tiesā ar pieteikumu. Pretējā gadījumā, tiesa pieteikumu var atstāt bez izskatīšanas. Saskaņā ar labas pārvaldības principu iestādei jāizskata apstrīdēšanas iesniegums likumā noteiktā termiņā un kārtībā, neierobežojot iesniedzēja tiesiskās intereses.

Konkrētajā lietā pieteicēja pienākums bija izriet apstrīdēšanas stadiju, lai varētu vērsties tiesā par *I.V. un F.V.* deklarētās dzīvesvietas anulēšanu. Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums par Jelgavas domes Dzīvokļu komisija 2006.gada 15.novembra lēmumu netika nosūtīts izskatīšanai Jelgavas domē un pieteicējs bija spiests atkārtoti apstrīdēt Jelgavas domes Dzīvokļu komisijas lēmumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja mērķis, izejot apstrīdēšanas stadiju, bija iesniegt pieteikumu tiesā un panākt, lai tiesa viņa pieteikumu izskata. Pieteicējs minēto mērķi ir sasniedzis un pieeja tiesai viņam netika liegta.

Līdz ar to, tiesai jāvērtē, vai atbildētāja bezdarbība, nenosūtot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu pēc piekritības, atzīstama par būtisku procesuālu pārkāpumu, kas varēja ietekmēt administratīvā procesa rezultātu konkrētajā lietā.

Izvērtējot lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst, ka atbildētājs nav ievērojis labas pārvaldības principu. Proti, nenosūtot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu pēc piekritības augstākai iestādei, apstrīdēšanas iesniegums netika izskatīts likumā noteiktajā termiņā. Augstākā iestāde saņēma tikai pieteicēja otro iesniegumu, tādējādi, radot pieteicēja tiesību aizskārumu uz pēc iespējas ātrāku lietas izskatīšanu.

Tomēr, tiesa atzīst, ka administratīvā procesa mērķis konkrētajā lietā ir sasniegts un nav ierobežotas pieteicēja tiesības uz taisnīgu tiesu.

Līdz ar to, tiesas ieskatā apstāklis, ka pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums netika izskatīts augstākā iestādē likumā noteiktajā termiņā, nav radījis būtisku procesuālo pārkāpumu, kas varēja ierobežot pieteicēja pieeju tiesai.

[12] Ņemot vērā šajā spriedumā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt E.S. pieteikumu par Jelgavas domes 2007.gada 22.marta lēmuma Nr.4/20 atcelšanu un cita satura administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ D. Suipe
Rīgā, 2008. gada 17.jūlijā